

Orde, har noget paa sig. Disse Misbrug vil ganske sikkert ikke kunne tænkes, og jeg forstaar ikke, hvorfor man skulde befrygte, at de Folk, der nu melder sig ind i Kasserne, af hvilke nogle vil være kronisk syge, andre ikke, i et saa overvældende Antal skulde gaa hen og sikre sig Maksimum af Dagpenge. Det koster jo adskilligt, og Folk plejer at tage Hensyn til, hvad det koster at forsikre sig. Jeg har oplyst, at af den Million Medlemmer, Sygekasserne har, har kun 12—13 000 sikret sig det nuværende Maksimum. Hvorfor skulde det saa blive saa overvældende galt, fordi vi nu faar et Maksimum afpasset efter de nuværende økonomiske Forhold?

Under sin Omtale af Dagpengeforhøjelsen gjorde det ærede Medlem ogsaa en Bemærkning om, at vel havde jeg Ret i, at Lovforslaget i sin Tid havde været forelagt Sygekassenævnet, men Sygekassenævnet havde ikke set denne Dagpengesats af 6 Kr., og de Beregninger, der var gjorte, var ogsaa gjorte paa Grundlag af 4½ Kr., som der i sin Tid havde været forelagt Nævnet Forslag om. Det ærede Medlem behandlede dette lille Emne, som om det var en stor Opdagelse, han havde gjort, der var alvorligt fældende for mig. Jeg har ingen Grund til at skjule, hvorledes denne Sag er behandlet. Som det ærede Medlem selv oplyste, var det i Juni Maaned, at Sygekassenævnet fik forelagt et da udarbejdet Lovforslag om denne Sag, og det er ingen Hemmelighed, at denne Sag i Forbindelse med Invaliditetsrenten og Alderdomsrenten har været til Behandling i Ministeriet i længere Tid. Det er store, indviklede og betydningsfulde Emner, og det er naturligt, at man tager sig rigelig Tid til Behandlingen af dem, saa den kan blive saa grundig og omhyggelig som muligt. Det er det, der er sket. Denne Sag har været til Behandling sammen med de andre i adskillige Maaneder. Paa et vist Tidspunkt, altsaa i Juni Maaned, spurgte vi Sygekassenævnet; den Gang var indsat 4½ Kr. som Maksimum for Dagpenge, paa Grundlag deraf har man ogsaa senere foretaget sine Beregninger.

Da der imidlertid i de allerseneste Maaneder er sket baade en meget væsentlig Forrykkelse af Prisniveauet og en meget væsentlig Forandring af Indtægtsforholdene gennem den gennemgribende Regulering af Lønningerne, som fandt Sted i alle Fag i Efteraaret og fandt sin Afslutning i Begyndelsen af Oktober eller i Slutningen af September Maaned, kom

man ved Behandlingen af baade denne og andre Sager paa det rene med, at nu var 4½ Kr. ingenlunde tilfredsstillende i Forhold til Prisniveauet. Og da vi netop samtidig med denne Sag ogsaa havde arbejdet i længere Tid med en Reform af Ulykkesforsikringsloven, og man fra alle Sider ved Behandlingen af den naaede til den Erkendelse, at man burde sætte 6 Kr. som Dagpenge for Folk, der var ramte af Ulykkestilfælde, var det saa ganske lige til, at jeg sagde: Naturligvis bør vi ogsaa forandre de 4½ Kr. i Sygekasseforslaget, der nu er et lille halvt Aars Tid gammelt, til de 6 Kr., som man nu fra alle Sider mener er en passende Dagpenge for Folk, der er ramte af Ulykkestilfælde. Jeg kan ikke tænke mig, at den, der er ramt af Ulykkestilfælde, er værre eller bedre stillet end den, der er ramt af Tuberkulose eller anden Sygdom, og er 6 Kr. en passende Dagpenge for den ene, maa det formentlig ogsaa være det for den anden. Dertil kommer, at de paagældende selv skal sikre sig Dagpenge, og, som jeg før bemærkede, det vil koste adskilligt at sikre sig saa meget; derfor vil den Udgift i sig selv medvirke til at begrænse Antallet af dem, der gaar saa højt i deres Forsikring.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds erklærede sin Villighed til at søge en Løsning af Spørgsmaalet med Hensyn til de kronisk syge, og jeg maa indtil videre haabe, at dette ogsaa vil give sig positive Udslag. Det ærede Medlem vilde blot ikke have den Løsning, der her var foreslaaet, og vilde det blandt andet ikke, fordi de Beregninger, der her var fremlagte, var saa fuldkomment ud i det blaa. Men hvad enten nu Beregningerne er rigtige eller ikke, spaar jeg, at det vil blive overmaade vanskeligt at finde en anden og bedre Udgang af dette Spørgsmaal end den, der her er foreslaaet. Paa et og andet Punkt kan der maaske nok foretages Ændringer, og min Medvirking til en saglig Forhandling om denne Sag skal naturligvis ikke savnes.

Men jeg vil gerne tilføje, at det ærede Medlem henimod Slutningen af sine Bemærkninger udtalte dette, at vi burde søge vore Forbilleder i den sociale Lovgivning Vest fra og ikke Syd fra, det var Tiden til netop nu. Jeg har intet imod, at gode Forbilleder Vest fra anvendes herhjemme, og hvis der skulde komme noget godt Syd fra, vil jeg ogsaa holde paa, at man skal anvende det. Jeg ønsker ikke, at man skal være